

IVANOVI HORVÁTHOVI

Bratislava 6. februára 1946

1. Pri osobných rozhovoroch o činnosti UVR sme už dávnejšie boli spomínali potrebu normy o Umeleckej a vedeckej rade. Pretože už aj v legislatíve treba sa často odvolávať na UVR, ktorá právne ešte neexistuje, veľmi Ťa prosím, aby ste si premysleli nariadenie o UVR a čo najskôr podali o veci príslušný návrh. Mám dojem, že by praktické kroky v tomto smere uvítala tiež česká kultúrna verejnosť, kde sa o tejto veci ešte rozpačite diskutuje. Myslím, že by UVR nemusela mať normu zvlášť zložitú, čosi sme o nej povedali už v Bystrici, nejaké skúsenosti máme z terajšej činnosti, takže nebude treba dlho uvažovať o tom, aká pozícia sa má v norme UVR vymedziť. Prosím, aby si urýchlene dal túto vec pod klobúk.

2. Nevieť stále ešte ako stojí vec s financovaním podujatia našich maliarov vymaľovať výjavy z povstania. UVR odporúčala podporiť akciu, Predsedníctvo SNR odhlasovalo nejakú sumu, no nemáme nijaké správy o tom, ako sa táto vec realizovala. Bolo by dobre, keby si posúril túto záležitosť, nech naši majstri pracujú.

Tvoj
L. Novomeský

Ivan Horváth (1904—1960), prozaik, pred vojnou pôsobil v Senici ako verejný notár a advokát, cez vojnu člen ilegálnej SNR za soc. demokratov. Po oslobodení člen SNR, povereník soc. starostlivosti, neskôr podpredseda SNR. Od 1948 veľvyslanec v Budapešti, r. 1950 zatknutý, 1954 odsúdený, 1963 rehabilitovaný.

Bol predsedom UVR a prvým šéfredaktorom jej orgánu Kult. života. SNR oficiálne uzákonila UVR nariadením zo 14. V. 1946.